

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De iusto ac metuendo dei iudicio.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

D. DIONYS. CARTH. V.

o anima grata deo, tantumque benefactorem
contemplare & dilige: & omne bonum, omnem
gratiam, omneque meritum ei semper ascribe:
ne per ingratitude[m] donis eius fias indigna:
quoniam ab eo omnis boni exordium est, conti-
nuatio, atque perfectio. Si humana[m] beneficentia[m]
immemorem atque ingratum existere, non so-
lum inhumanum, sed & plus quam bestiale cen-
setur. Quum & canis & leo proprium nutritor-
rem adiutoremque diligunt. Quanto magis diui-
nis beneficijs: que in seipsis comparabilia sunt at-
que dignissima, & maximam gratitudinē pro-
pter dignationem dantis requirunt: ingratum fo-
re itemque immemorem, iniquissimum, impissi-
mumque consistit. Nunquam ergo o anima a me-
moria tua excidat diuinorum contemplatio be-
nificiorum: sed ex eorum intentissima pondera-
tione, ad dei tui amorem feruentem te semper er-
gere incitareque stude. Habenti nanque, id est,
grato, dabitur & abundabit. Ei vero qui non ha-
bet, id est, ingrato, & quod videtur habere, aut
reteretur ab eo.

Matth. 25.

De iusto ac metuendo dei iudicio.

Art. XIII.

Fe. quar-
ta medi-
tandum.

Job. 14

Hierony

IL horribilius cogitari valet, q̄ di-
strictum illud nouissimum iudicium
dei. Si enim ipsum non esset inferno
poenalius, non vtique orasset sc̄tu
propheta, Quis mihi tribuat vt in
inferno protegas & abscondas me,
donec pertranscat furor tuus. Ideoq; iudicij illius
qualecunq; praeambulum expertus sanctus Hie-
ronym. ait, Siue comedo, siue bibo, siue dormio,
siue vigilo, seu aliud aliquid agero: semper iudic-
ari

Dat auribus mentis meæ illius horribilis tubæ so-
 nitus, Surgite mortui, venite ad iudicium. Nūc er-
 go o p̄chaurissime frater recolligamus paulisper
 animam nostrā, & solcito corde describamus in-
 terioribus oculis nostris, extremi illius iudicij mo-
 dum atque horrorem. Inuocamur oculo fidei ve-
 nientem cœlestem iudicem, cum milibus angelo-
 rum ac hoīm, cumq; omni militia superni exer-
 citus, in nubibus cœli, super vallē Iosaphat. Pen-
 semus quorū in momento, in ictu oculi uniuersos
 resurgere, & ad dei iudicium aduenire. Tūc sta-
 bunt iusti in magna constantia, aduersus eos qui
 se angustiauerunt, eruntq; electi eleuati a terra,
 stātes in aere: impij v̄o ac reprobī iacebunt in ter-
 ra quā dilexerunt, plumbo grauiores, durioresq;
 ferro. Eruntq; tunc cum iudice securi, qui mō nō
 sunt securi: & rursus tunc pauebunt, qui mō me-
 tuere nolunt. O horrendæ & inexcogitabiles tūc
 reprobōrū angustia. Videbunt em̄ v̄ndicē, & ec-
 ce super eos iratus, districtus, inflexibilis iudex:
 infra eos horridum inferni chaos, a pertum & pa-
 tens. In circuitu ardēs mundus, & signita elemen-
 ta peccatores inflāmantia: intus consciētia vr̄es,
 atq; hinc inde dæmonum turba accusans. Si tūc
 iustus vix saluabitur, peccator & impius vbi re-
 manebit? O peccatoris confusio. Tunc nēpe re-
 proborum vniuersa peccāta atque arcana, om̄i-
 bus ac singulis, tam angelis q̄ hominibus eluce-
 scent: quatenus oēs iustissimum dei iudiciū eē in-
 telligant. In hora illa videntes iniqui sortem iu-
 storū turbabunt timore horribili, et præargustia
 spūs gemētes dicent, Nos insensati vitā illorū c̄sti
 mabamus insaniam. Faciē suā ab ira vultus iu-
 dicis quærent auertere, & non poterunt: dicent
 b̄ iij monti

1. Cor. 15.

Sapient. 5.

Augusti.

1. Pet. 4.

Sap 7.

Luc. 23. montibus, cadite super nos: & collibus, operite nos: nec ramentum latere valebunt. Tunc videbuntur impij in quem transfixerunt, & ingrati eum qui pro ipsis transfixus est, quem ipsi spreuerunt.

Ioannis 19 Tunc computabuntur ac premiabuntur mali

Christiani cum his, qui Christum pupugerunt et occiderunt. Sed precor te o adorande Christe, o Iesu dulcissime, non inueniamur ego & dilectus meus cui hæc scribo, in die illo in infelicissimo eorum catalogo, qui te sacrilegis ac sceleratissimis manibus suspendentes peremerunt: quod & pro omnibus rogo, pro quibus te oro, orareque habeo. Denique nullum tunc malum, nec indil-

Matth. 12 cussum, nec in inultum transibit. De omni cogitatione iniqua, de omni verbo otioso, de omni opere malo, de omni tempore iam concessio, tunc exigetur iustissima & efficax ratio. Tunc dicit iudex (Matthæi vigesimo quinto) ijs, qui ad sinistram sunt: Ite maledicti in ignem æternum. Et ecce mox aperiens terra os suum deglutiet impios, inuoluetque eos ignis, quo elementa ardebunt & cum totius mundi immundicia, atque fetore,

Opertore in profunda gehennæ ruentibus, ascendent electi in alta polorum: reprobis id ipsum videntibus, & ad ampliorem suæ miseræ calamitarem nunquam obliuiscantibus. Vt igitur intolerabilem hanc euadamus miseriam, atque inexcogetabilem confusionem, horrorem atque angustiam: timeamus modo, & confiteamur sincere cum multa erubescencia peccata nostra: nec abscondamus iam a CHRISTI vicario, quod tunc latere optamus in extremo iudicio. Est autem & aliud singulare vniuscuiusque morientis iudicium.

Opertore
infelicissimi
num ex
ilium.

judicium, non minus isto singulis præmeditadū ac metuendum, dum videlicet anima a corpore exiens, ad Christi repente tribunal protrahitur: illicque astantibus et accusantibus malignis spiritibus iudicatur.

De pœnis inferni. Art. XIII

Vena modū inenarrabilis est beatitudo sanctorum in cœlo: sic prorsus ineffabilis est miseria reproborum in inferno. Quid ergo de ineffabili fari præsumo? Sed ad incitandū timorem, paulisper balbutiendo loquor quod desidero. Est enim in inferno in primis animarum ac dæmonum, inconuertibilis auersio mentis a deo, cui correspondet pœna damni: scilicet carentia visionis diuinæ, quæ est summa infelicitas. Et quoniam in mortali peccato descendunt vel recesserunt, perseverat in eis inauertibilis conuersio ad bonum creatum, atque caducum in quo sibi finem statuerunt, & plus quam summum bonum dilexerunt: & hoc est eis æternus cruciatus, quod tali bono frui nequeunt, neque in ipsius illicito vsu delitari, sicut optauerant possunt. Itaque æternaliter obstinati manent in malo: nec deum diligunt, sed odiunt atque blasphemant. Quoniam ergo in peccato mortali propter contemptum immensi dei, est infinita enormitas, est in inferno interminabilis pœna: & quia reprobis illi miserrimi sunt vasa iræ, in quibus rigor atque seueritas diuinæ iustitiæ ostenduntur ac patent: ideo secundum magnitudinem diuinæ æquitatis, iuste torquentur: et cum sint deo odibiles, sempiternæ obliuioni traduntur, nec unquam miserabitur eorū creator. Vnde cū pœna

Feria quinta
meditanda.

Sap. 14

b v ignis